

ကိုရွှေတေးသား

ဂန္ထဝင်ဗွတ်ကျား

(ကျေးလက်ပျော်ဟာသလုံးချင်းဝတ္ထုစစ်စစ်)

illustrated by ko Nyan

"ဟီ ... ဟီ ... ဟီ ... ဇာတ်လမ်းထဲမှာ လေ ဇာတ်လိုက်မကလေးက ဟိုစာအုပ်တွေဖတ်ပြီး မရိုးမရွဖြစ်၊ ဇာတ်လိုက်ကောင်လေးက ဟိုဓာတ်ပုံတွေကြည့်ပြီး ခိုးခိုးဒန့်ဒန့်ဖြစ်၊ နောက်တော့ ... နှစ်ယောက်သား တွေ့ဆုံကြရာက ဓာတ်လိုက်သလိုဖြစ်ပြီး တို့ တော့မယ်တဲ့ ဆိတ်တော့မယ် ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ သိပ်ပြီး ရယ်စရာကောင်းတာပဲ မွတ်တားရယ်၊ အဟတ်ဟတ် ... အဟားဟား ... ရော့ ... ရော့ ... မင်းက စာဖတ်ဝါသနာထုံတော့ ဖတ်ကြည့်လိုက်၊ အူတွေနာပြီး ပါးစပ်နဲ့ နားရွက် ချိတ်သွားလိမ့်မယ်"

"တေ ၁ က် ... မင်းဟာ တော်တော်ခုံးဝေးတဲ့ မိန်းမပါပဲလား၊ အပွေးမြင်တာတောင် ဘာအပင်မှန်းလဲ မသိဘူး၊ အေး ... မင်းသားဟာ ငါနဲ့ မဟုတ်ဘဲ တခြားလူနဲ့ ရလို့ ကတော့ ချာတူးလံဖြစ်မှာ အသေအချာပဲ၊ ငါ့သွေး အပြည့်အဝပါလို့ သာ မတစ်တောင် တစ်ကောင်ဘွား ဖြစ်မယ့် လူကွ၊ မင်းမယုံရင် စောင့်သာကြည့်၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ငါ့သားမွတ်တားဟာ ဂန္ထဝင်ဖြစ်ပြီး တကယ့်ကိုထင်ရှားမယ့် လူတကာက အကြီးအကျယ် အားကျအတုယူရမယ့် "ဂန္ထဝင်မွတ်တား" ဆိုတာ ဖြစ်စေရမယ်ဟေ့၊ ဘာတဲ့ ... "ဂန္ထဝင်မွတ်တား"... "ဂန္ထဝင်မွတ်တား"ဟား ... ဟား ... ဟား"

အူကြောင်ကြောင် ...။

တောဝနေ ဂနိုင်းအုပ်ဆီက
အမောတွေ လှိုင်းလှိုင်းထုတ်ချင်ငဲ့
ကြိုးရှုပ်အောင်ရှင်းကာမရ
အာဂဇာတ်ကောင်။

ပြောမှ ပြီးလေသလား ...
လောကကြီးထေ့လို့ လှောင်
အို ... အမောင် တစ်ကောင်ဘွား

မပန်လျှင် ဆွတ်မသွားပါနဲ့
သဏ္ဌာန်အင် ညွတ်မတွားပါဘု
မြန်တစ်ခွင် ထွတ်အဖျားမှာ တော့
(သူဟာလေ ...)
"ဂန္ထဝင် ... ဖွတ်ကျား"...။ ။

(ကိုရွှေတေးသား)

"မျိုးစေ့မှန် ... ပင်မသန်"ဟု ဆိုကြသည်။

ခုတော့ဖြင့် ...

"ဂန္ထဝင်ဖွတ်ကျား"ဟူ၍ အန္တတ္တသညာကို သူဝါသနာ၊ သူမီ၊ ပြီးတော့ သူလုပ်ဆောင်ချက်တွေအရ နာမည်ကျော်ခဲ့လေသော သကောင့်သားအဖို့ ရာ၌ လည်း ရေခံမြေခံ ကောင်းခဲ့သည် ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ မျိုးစေ့မှန်ခဲ့သည် ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူ သူ "ဂန္ထဝင်ဖွတ်ကျား"ဖြစ်လာခဲ့အောင် အရင်းခံခဲ့သူသည် ကား ... သာဂလိကျေးရွာ၏ လယ်ဧကများ စွာပိုင်ရှင် စာတတ်ပေတတ်၊ ဘယ်နေရာမဆို ကတ်သီးကတ်ဖဲ့ လုပ်လိုက်ရပါမှ စားဝင်အိပ်ပျော်၊ ဆီးရွှင်ဝမ်းမှန်တတ်သည့် ဦးမြေကြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါတည်း။ ၎င်း၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လယ်ဧကများ စွာပိုင်ဆိုင်ခဲ့လေခြင်းကြောင့် ရပ်ရွာထဲမှာ တော့ အနေချောင်၊ အစားချောင်ပြီး ပြောင်ပြောင်ရောင်ရောင် ရှိလှသည် မှာ သဘာဝတော့ ကျပါ၏။ ပြီးတော့ ... ဦးမြေကြီး၏ အိမ်ထောင်ဖက် ဒေါ်ကလေးမဆိုလျှင်လည်း သာဂလိကျေးရွာ၏ မျက်နှာဖုံးမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာခဲ့လေတော့ ဒီလင်နှင့် ဒီမယား ပေါင်းစပ်ဂဟေဆက်မှု၌ ဘာမှ ပြောစရာမရှိအောင် ချောမွေ့ခဲ့သည် မှာ သဘာဝကျပါ၏။

ဦးမြေကြီးနှင့် ဒေါ်ကလေးမတို့ သည် အိမ်ထောင်သက် (၁၅)နှစ်ခန့်ကျော်မှ ကံပေါ်၍ "ဂန္ထဝင်ဖွတ်ကျား" ဖြစ်လာမည့် သားသားလူလေး မောင်ရွှေသွေးကို ထွန်းကားလာခဲ့သည် ။ အရွယ်ကြီးတောင့်ကြီးမားရောက်ခါမှ မျိုးဆက်မထွန်းကားနိုင်တော့ဘူးဟူ၍ အားငယ်နေရာမှ ရှားရှားပါးပါး သားရတနာလေးတစ်ယောက် ထွန်းကားလာခဲ့လေရာ၊ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်သော ပင်မရေစီးဖြစ်သော ဦးမြေကြီးနှင့် ဒေါ်က

လေးမတို့ အဖို့ အဘယ်မှာ လျှင် ရွှင်မြူးဝမ်းမသာဘဲ နေနိုင်မှာ တဲ့ နည်း

။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်ကျလျှင်ဖြင့် ဒီသားလှရတနာလေးသည် အစစအရာရာ ထူးချွန်ရမည်။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောရမည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ရင်ခုန်မျှော်လင့်ခဲ့ကြ၏။

သားသမီးဟူသည် မိဘတွေအတွက်တော့ မျှော်လင့်ချက်နှင့် အသက်ရှင်စေသူတွေဟူ၍ ကောက်ချက်ဆွဲရလေမည်လား။
